

Sygn. akt: I C 2801/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Hausman

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2016 r. w Grudziądzu

sprawy z powództwa **W. S.**

przeciwko G. S.

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

1. Zwalnia spod egzekucji telewizor marki L. (...) 3000 F. (...) rocznik 2009 w czarnej obudowie zajęty przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. M. R. w sprawie o sygn. akt KM 1836/15 z wniosku G. S. przeciwko I. S. (1);
2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2801/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 sierpnia 2016 r.

W pozwie wniesionym w dniu 4 grudnia W. S. wniósł o zwolnienie spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grudziądzu M. R. w sprawie Km 1836/15 ruchomości w postaci telewizora marki L. (...) 3000 F. (...) rocznik 2009 w czarnej obudowie, zajętego przez komornika w sprawie egzekucyjnej z wniosku G. S. przeciwko I. S. (1). W uzasadnieniu pozwu wskazał, że telewizor stanowi jego własność, albowiem nabył go w dniu 22 grudnia 2014 r. w drodze darowizny od partnerki I. S. (1) (k. 2-9 akt).

Pozwany G. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając, że umowa darowizny telewizora została sporządzona nie 22 grudnia 2014 r., ale znacznie później i wyłącznie na potrzeby postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grudziądzu M. R. w sprawie Km 1836/15. Według pozwanego o pozorności umowy darowizny świadczy to, że powód nie uiścił stosownego podatku od darowizny ani nie złożył deklaracji podatkowej SD-Z2 do urzędu skarbowego, do czego jako obdarowany był zobowiązany. Zarzucił nadto, że niewiarygodne jest tłumaczenie powoda, że rzeczona umowa darowizny telewizora „została dokonana w ramach podziękowania za kupno samochodu osobowego”. Zdaniem pozwanego, powód nie byłby w stanie zakupić samochodu, bowiem w roku dokonania darowizny nie osiągał znaczących dochodów, które pozwalałyby na sfinansowanie takiego zakupu. Pozwany zwrócił uwagę, że partnerka życiowa powoda, dla której powód zakupił

rzekomo samochód, osiąga znacznie wyższe dochody od powoda, w związku z czym to z jej środków został sfinansowany zakup auta. Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił, że powód wytoczył proces po miesiącu od powzięcia wiadomości o naruszeniu jego prawa (k. 16-17v akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W. S. od 2013 r. żyje w konkubinacie z I. S. (1), była żoną pozwanego. Od 2014 r. powód mieszka wraz z konkubinią na parterze domu przy ul. (...) w G., nie uiszczając żadnych opłat. Na piętrze tego domu mieszka pozwany (okoliczności bezsporne).

Powód jest rencistą. W 2014 r. osiągnął z tytułu renty przychód w kwocie 8.489,74 zł. W 2014 r. z renty powoda było potrącane po 188 zł na poczet alimentów na dziecko.

Dowody: informacja o dochodach od organu rentowego – k. 76-77 akt sprawy

przesłuchanie powoda – k. 86v akt sprawy

Sezonowo powód dorabia: przy zbiorach jabłek, tytoniu, truskawek, przebieraniu jabłek – co odbywa się w styczniu lub grudniu. Za pracę w ogrodnictwie powód otrzymywał ok. 50 zł dziennie. Nie zawierał umowy o pracę na piśmie. Dorabiał też zimą przy sprzedaży karpia.

W 2014 r. powód posiadał konto bankowe w (...) Bank (...) S.A. Oddział 2 w T.. W ramach konta mógł korzystać z debetu do 700 zł.

I. S. (1) pracuje w firmach zajmujących się ochroną mienia. W G. dojeżdżała do pracy w jednostce wojskowej przy ul. (...). Od lutego 2013 r. do dnia 1 stycznia 2015 r. wykonywała pracę na H., gdzie najmowała mieszkanie z kolegą z pracy, płacąc razem czynsz najmu w kwocie ok. 800 zł miesięcznie. W tym czasie zarabiała około 2000 zł netto. Kupowała też z kolegą gaz butlowy. W G. uiszczala opłaty za prąd, gaz, telewizję satelitarną i podatek od nieruchomości. Utrzymywała też syna, który miał zasądzone alimenty od pozwanego, ale ich nie otrzymywał. Od stycznia 2015 r. I. S. (1) zamierzała na nowo podjąć pracę w jednostce wojskowej przy ul. (...) w G.. Pracę miała zaczynać o 5:30. Jedyne ranny autobus, który zatrzymuje się na przystanku niedaleko miejsca zamieszkania I. S. (1) - linii nr 4, odjeżdża z tego przystanku o godzinie 5:05, a więc za późno, aby I. S. (1) zdążyła do pracy. Na inny autobus, który dojeżdża również w okolicy wspomnianej jednostki wojskowej – linii nr 3, I. S. (1) musiałaby dochodzić ok. 1,5 kilometra. Z tego względu, decydując się na powrót do pracy do G., I. S. (1) uzależniała to od kupna auta, którym mogłaby dojeżdżać do pracy. Powód wiedział o tym, dlatego odkładał pieniądze na zakup samochodu, chcąc sprawić konkubinie prezent.

Kiedy I. S. (1) przyjechała z H. w dniu 19 grudnia 2014 r., powód postanowił sprawić jej niespodziankę i podarować pieniądze na zakup samochodu marki C. rocznik 1993 w ramach podziękowania za nieodpłatne zamieszkiwanie w lokalu partnerki. Faktycznie powód przeznaczył 900 zł na zakup tego samochodu na nazwisko I. S. (1), która w dniu 19 grudnia 2014 r. podpisała umowę sprzedaży. Powód ma prawo jazdy, ale od 1990 r. nie jeździ samochodem. I. S. (1) w tym czasie posiadała samochód M. (...), który był częściowo niesprawny i zardzewiał ze względu na nieużytkowanie od kilku lat. I. S. (1) posiadała zniżki na ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Po zakupie C. I. S. (1) zezłomowała m., otrzymując 500 zł, które przeznaczyła na przerejestrowanie C., przegląd auta i zakup paliwa.

Dowody: zeznania świadka I. S. (1) – k. 27v-28v akt sprawy

przesłuchanie powoda – k. 86v akt sprawy

zaświadczenie (...) S.A. – k. 85 akt sprawy

informacja z Urzędu Skarbowego – k. 34 akt sprawy

informacja z (...) k. 35-35v akt egzekucyjnych Km 1836/15

zaświadczenia o osiągniętych dochodach przez I. S. – k. 54-55, 60-61, 85-86 akt Km 1836/15

Po rozwodzie z pozwanym w 2008 r., I. S. (1) kupiła kolorowy telewizor marki LG. Z czasów małżeńskich posiadała też telewizor marki P., z którego jednak nie korzystała, gdyż nie można go było podłączyć do dekodera. W trakcie małżeństwa nie uiszczała abonamentu radio-telewizyjnego i z tego tytułu ma do zapłacenia znaczną kwotę. Powód jako rencista jest zwolniony z takiego abonamentu. W dniu 22 grudnia 2014 r. I. S. (1) w ramach podziękowania za kupno samochodu podarowała powodowi telewizor marki LG, o średnicy monitora 37 cali. Ze względu na konieczność przerejestrowania odbiornika w placówce pocztowej, umowę darowizny sporządzono w formie pisemnej.

Dowody: zeznania świadka I. S. (1) – k. 27v-28v akt sprawy

przesłuchanie powoda – k. 86v akt sprawy

umowa darowizny telewizora – k. 3 akt sprawy

W dniu 4 marca 2015 r. I. S. (1) wyrejestrowała odbiornik telewizyjny w placówce pocztowej, a w dniu 21 kwietnia 2015 r. zarejestrował go P. S. (1).

Dowody: zgłoszenia rejestracji odbiornika – k. 4-5 akt sprawy

Faktu darowizny telewizora powód nie zgłaszał w urzędzie skarbowym, gdyż ze względu na niewielką wartość, darowizna nie podlegała opodatkowaniu podatkiem od spadków i darowizn (okoliczności bezsporne).

W dniu 5 listopada 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Grudziądzu M. R. dokonała zajęcia pojazdu marki C., stanowiącego własność powódki i telewizora marki LG darowanego powodowi. Nastąpiło to w sprawie egzekucyjnej z wniosku G. S. przeciwko I. S. (1) prowadzonej na podstawie nakazu zapłaty z dnia 11 marca 2015 r., którego odpisu I. S. (1) nie odebrała. Zajęty samochód komornik oszacował na 500 zł, a zajęty telewizor na 250 zł. Do protokołu zajęcia dłużniczka podała, że telewizor stanowi własność P. S. (2), dlatego pismem z 5 listopada 2015 r. Komornik powiadomił powoda o dokonanym zajęciu i pouczył o możliwości złożenia powództwa o zwolnienie spod egzekucji. Pismo to P. S. (1) odebrał 6 listopada 2015 r.

Dowody: protokół zajęcia ruchomości – k. 92 akt Km 1836/15

zawiadomienie z 5.11.2015 r. – k. 94 akt Km 1836/15

potwierdzenie odbioru – k. 94v akt Km 1836/15

nakaz zapłaty z 11 marca 2015 r. w aktach I Nc 600/15 tut. Sądu – k. 20 tych akt oraz k. 3 akt Km 1836/15

zwrócona przez doręczyciela koperta wraz z odpisem nakazu zapłaty – k. 23 akt I Nc 600/15

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania świadka I. S. (1) i powoda, gdyż były zgodne, wzajemnie się uzupełniały i tworzyły razem z dowodami z dokumentów logiczną i wiarygodną wersję wydarzeń. Złożone do akt dokumenty oraz znajdujące się w aktach Km 1836/15 i Nc 600/15, poza umową z 22 grudnia 2014 r., nie były kwestionowane, dlatego mogły stanowić wiarygodną podstawę do ustalenia stanu faktycznego.

W ocenie Sądu nie było również podstaw do kwestionowania autentyczności i wiarygodności umowy z 22 grudnia 2014 r. Do akt złożono oryginał tej umowy. Na wniosek pozwanego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny badania dokumentów celem ustalenia, czy przedłożona umowa darowizny została sporządzona w dniu 22 grudnia 2014 r., czy też w okresie późniejszym, a jeśli tak, to kiedy. W opinii z 10 maja 2016 r. biegły sądowy S. S. (1) stwierdził, że przeprowadzone badania wykazały, iż jakiegokolwiek rozstrzygnięcie, czy kwestionowany przez pozwanego dokument został sporządzony w dacie 22 grudnia 2014 r., czy też w okresie późniejszym, jest niemożliwe z

punktu widzenia kryminalistycznych technicznych badań dokumentów (opinia – k. 43-48 akt sprawy). Stanowisko to biegły podtrzymał na rozprawie, szczegółowo i logicznie uzasadniając, dlaczego nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy faktycznie kwestionowana umowa została sporządzona w dacie zamieszczonej na dokumencie, czy później (ustne wyjaśnienia biegłego - k. 70-70v akt sprawy).

Ze względu na to, że opinia biegłego S. S. była przekonująca, Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o przeprowadzenie opinii przez innego biegłego grafologa lub kryminologa ewentualnie o zwrócenie się z zapytaniem, czy jest możliwe stwierdzenie daty sporządzenia umowy darowizny. W świetle wyjaśnień biegłego S. wniosek ten zmierzał bowiem do przewlekłości postępowania (art. 217 § 3 k.p.c.).

W świetle ustalonych okoliczności sprawy Sąd uznał, że powództwo o zwolnienie spod egzekucji zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powód wykazał, że przysługuje mu prawo własności do zajętego telewizora. Powód i świadek I. S. (1) przedstawili logiczne i racjonalne podstawy dokonania darowizny telewizora: chęć odpłaty za przekazanie pieniędzy na auto, które było potrzebne konkubinie powoda do dojeżdżania do pracy oraz uniknięcie opłat abonamentowych na darowany odbiornik. Pozwany nie wykazał, aby umowa darowizny została antydatowana. Zgodnie z art. 81 § 2 pkt 1 k.c. czynność prawna ma datę pewną również w razie stwierdzenia dokonania czynności w jakimkolwiek dokumencie urzędowym – od daty dokumentu urzędowego. Kwestionowana umowa była podstawą wyrejestrowania telewizora w placówce pocztowej, co wiązało się z zaprzestaniem naliczania opłat abonamentowych. Od daty umieszczenia na zgłoszeniu wyrejestrowania odbiornika pieczęci urzędu pocztowego, a więc od 4 marca 2015 r., można mówić o dacie pewnej umowy darowizny. Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 1836/15 zostało wszczęte dopiero 29 maja 2015 r., a nakaz zapłaty zapadł 11 marca 2015 r., data pewna sporządzenia umowy darowizny przypada więc przed dowiedzeniem się przez I. S. (1) i powoda o nakazie zapłaty i postępowaniu egzekucyjnym, zatem nie można zasadnie twierdzić, że została sporządzona na potrzeby tego postępowania.

Błędną tezę pozwanego, aby umowa ta została sporządzona w celu ucieczki przed egzekucją z jego wniosku przeciwko I. S. (1) potwierdza też to, że w tym samym czasie I. S. (1) za pieniądze powoda zakupiła na własne nazwisko bardziej wartościowy niż sporny telewizor pojazd, który jest bardziej atrakcyjnym mieniem z punktu widzenia egzekucji z ruchomości. Gdyby I. S. (1) miała rzeczywiście zamiar wyzbycia się majątku w celu ubezskutecznienia egzekucji, nie kupowałaby w tym samym czasie samochodu na swoje nazwisko.

O pozorności umowy nie świadczy niezgłoszenie jej do urzędu skarbowego, albowiem zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 205 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w grudniu 2014 r. opodatkowaniu nie podlegała darowizna własności rzeczy i praw majątkowych pomiędzy osobami niespokrewnionymi o wartości nieprzekraczającej 4902 zł.

Z tych względów na podstawie art. 841 § 1 k.p.c. należało orzec, jak w punkcie 1. (pierwszym) sentencji wyroku.

Niezasadny był zarzut pozwanego, że pozew wniesiono po upływie miesięcznego terminu z art. 841 § 3 k.p.c., albowiem powód dowiedział się o naruszeniu jego prawa 6 listopada 2015 r., a pozew złożył do Sądu 4 grudnia 2015 r.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z wynikiem procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości, dlatego powinien zwrócić powodowi koszty procesu, na które składają się: opłata od pozwu – 30 zł i wynagrodzenia adwokata określone stosunkowo do ustalonej wartości przedmiotu sporu (§ 6 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).